

Ordene i 1ste og 2den Linie: „Afgiften, for hvilken Yderen og Modtageren hæfter solidarisk overfor Statskassen“, erstattes med: „Afgiften paahviler Gavemodtageren, dog at Giveren overfor Statskassen hæfter solidarisk med ham. Den“. Som Lovforslaget er affattet, har Yderen og Modtageren samme Forpligtelse overfor Statskassen. Det er blevet hævdet, at dette ikke var heldigt, og man har da tiltraadt, at Gavemodtageren hæfter fortrinsvis, men at Giveren skal have solidarisk Forpligtelse i det Tilfælde, Modtageren ikke kan præstere Afgiften.

Til § 48 er der endelig stillet Ændringsforslag om en Tilføjelse, saalydende: „Ved Anvendelsen af Regelen i § 21, 4de Stykke, 2det Punktum, tages Hensyn til de for hvert Kalenderaar afgiftspligtige Gavebeløb.“ § 21, 4de Stykke, 2det Punktum, omhandler Beregningen af Afgiften for Arv, og det, man her tilsigter, er, at de Gaver, der efterhaanden ydes til den samme, skal lægges sammen; selv om der flere Gange er ydet Gaver til et mindre Beløb, skal de tidligere ydede Beløb stadig tages med i Beregningen, naar Afgiften fastsættes. I modsat Fald vilde en større Arv jo kunne udstykkes i smaa Partier, som alle faldt til de mindste Satsler. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, kommer Slutsatsen til at staa i Forhold til, hvad de sammenlagte Beløb andrager.

Disse Ændringsforslag skal jeg paa det samlede Udvalgs Vegne anbefale til Vedtagelse i det høje Ting.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan anbefale de af mig i Forening med Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse. De tilsigter for det første i nogen Grad at udvide de i det oprindelige Lovforslag indrømmede Fritagelser, saaledes at man gør ethvert Underhold af Afkom og Forældre og Bedsteforældre i Yderens Hjem afgiftsfrit uden Hensyn til, hvad dette Underhold maa anslaaes til i Værdi. Endvidere er der en betydelig Udvidelse af Fritagelsen for Gaver, der ydes til personlig Benyttelse og Brug, bestaaende af Møbler og andet Udstyr. Der er her tillige en Indskrænkning, for saa vidt som disse Gaver kun bliver fritaget, hvis de ydes til Afkom — tidligere gjaldt det ogsaa, naar de ydedes til Forældre og Bedsteforældre. Men Hovedforandringen bestaar deri, at det tidligere kun var fra samme Giver til samme Gavemodtager, at 5 000 Kr. i alt var afgiftsfri, medens alt, hvad derefter ydedes, maatte svare Afgift. Efter Ændringsforslaget kan man i Løbet af hvert enkelt Kalenderaar yde saadanne Ga-

vertil ensamlet Værdi af 5 000 Kr. Fremdeles er der taget Hensyn til den ændrede Affattelse af Skalaen, som kom ind ved en Overenskomst i Folketingsudvalget i sidste Øjeblik, og som fritager al Arv under 2 000 Kr. for Afgift. Det oprindelige Forslag var affattet under en anden Forudsætning, nemlig den, at ogsaa i Afgiftsklasse A Arveafgiften straks begynder at løbe. Den i Folketinget vedtagne Skala i Forbindelse med de uforandrede Regler i Regeringens Forslag vilde føre til en noget stærkere Fritagelse, navnlig for Afkoms Vedkommende, idet 2 000 Kr. er fritaget, for saa vidt det er til Underhold af Børn; derefter skal Afgiften først beregnes, naar man kommer over de 2 000 Kr., og da de første 2 000 Kr. efter den nye Skala er fritaget, vilde Afgiftspligten altsaa først indtræde, naar man kom op til 4 000 Kr. I den nye Affattelse fastslaaes det, at det kun er de 2 000 Kr., der er afgiftsfri, og derfor er den Bestemmelse indført, at naar Afgift skal beregnes efter Klasse A, er Afgiften for afgiftspligtige Beløb paa ikke over 2 000 Kr. $\frac{1}{2}$ pCt.

Ændringsforslaget til § 45, hvorefter Anmeldelse først skal indgives efter Udlobet af Kalenderaaret, er ubetinget en Forbedring. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om der skal staa 31. Januar eller 1. Februar, lægger jeg ikke stor Vægt derpaa; jeg kan modtage begge Dele. Jeg mener i og for sig, det nok kunde blive staaende, som det staaar her.

I § 46 er det bestemt udtalt, at Afgiften paahviler Gavemodtageren. Efter den Praksis, som i Almindelighed følges af Skatte departementet, vilde det ogsaa efter den tidligere Affattelse være gaaet saaledes, at Afgiften var afkrævet Gavemodtageren, og at det solidariske Ansvar kun i Tilfælde af, at han var ude af Stand til at betale, vilde blive gjort gældende. Her er det udtrykkelig udtalt, hvad jeg ikke kan have noget imod.

Ændringsforslaget til § 48 er en tydeliggørende Tilføjelse til Paragraffens sidste Stykke, idet der der er henvist til samtlige Regler i Arveafgiftsforslagets 2den Afdeling. Naar det udtrykkelig er fremhævet, at der ved Anvendelsen af § 21, 4de Stykke, 2det Punktum, tages Hensyn til de for hvert Kalenderaar afgiftspligtige Gavebeløb, er det ingen reel Ændring, men en Indskærpelse af, at man ikke ved at bortskænke sin Formue i større eller mindre Partier kan undgaa Arveafgiftslovens stigende Skala. Heller ikke denne Tydeliggørelse har jeg noget at indvende imod.

Der har i Udvalget været Tale om andre